

Sobretot per als jubilats

Les biblioteques, centres de lectura de diaris

—Sílvia Aparicio—

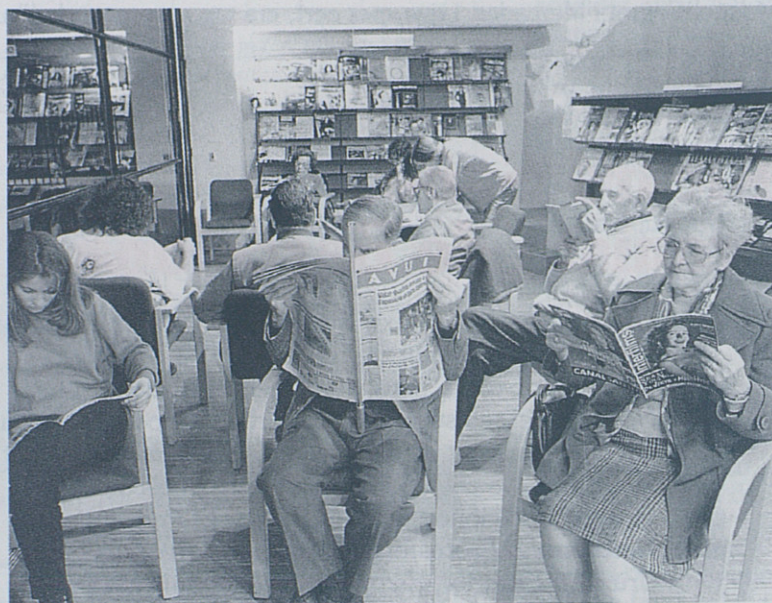
Llegir el diari sota l'aclaparador silenci d'una biblioteca pot convertir-se en una solitària aventura carregada de solemnitat. Les biblioteques públiques de Catalunya ofereixen als ciutadans i ciutadanes un espai on trobar un reduït però representatiu nombre de mitjans de comunicació diària, segons les necessitats de cada comarca. El dret a la informació troba el seu màxim exponent en aquest servei públic que permet a tothom l'accés a la premsa diària.

Una part dels diaris que neixen a les rotatives tenen com a destí les biblioteques públiques, on comparteixen durant 24 hores un espai al costat dels eterns llibres. Aquests, recolzats els uns amb els altres, són espectadors inamovibles dels convidats llargs, primers i nus que cada dia arriben, s'utilitzen i moren. No es tracta d'una invasió de territori, però l'estada efímera i circulant del diari contrasta amb la permanència dels llibres, que sempre han semblat els autèntics i legítims protagonistes, tot i que l'existència de la premsa a les biblioteques és històrica.

La premsa diària sempre ha estat a les biblioteques, però la seva presència va augmentant molt lentament i progressivament segons les necessitats del públic lector, tot i que no hi ha cap estudi concret sobre l'índex de lectura dels usuaris i usuàries dels mitjans diaris. Estimativament, es pot dir que aquest públic tendeix a augmentar, especialment des de l'increment del preu dels diaris. Aquest fet i la contínua millora de les xarxes de biblioteques públiques a Catalunya han comportat una afluència més gran de públic lector que opta, com a solució alternativa, per llegir el diari silenciosament en un centre públic, sempre a prop del domicili. Moltes biblioteques tenen un espai dedicat específicament a la lectura de premsa diària i publicacions periòdiques, on es pot gaudir amb més comoditat d'aquesta lectura més ràpida i efímera.

FOTOS: LAURA GUERRERO

LLIBRES

A cura de C. Valbuena

Catàleg de revistes en català

Associació de Publicacions
Periòdiques en Català (APPEC)
Barcelona, 1996
72 pàgines

L'Associació de Publicacions Periòdiques en Català ha editat el seu tercer catàleg. Conté les dades de les revistes que formaven part d'aquest organisme a començament de 1996. Es tracta d'una bona eina de consulta, que proporciona informació bàsica sobre les diverses publicacions associades (matèries, adreces, periodicitat, tiratge, editor, etc.). Com s'indica al pròleg, una de les més valuoses aportacions d'aquest catàleg és que ofereix

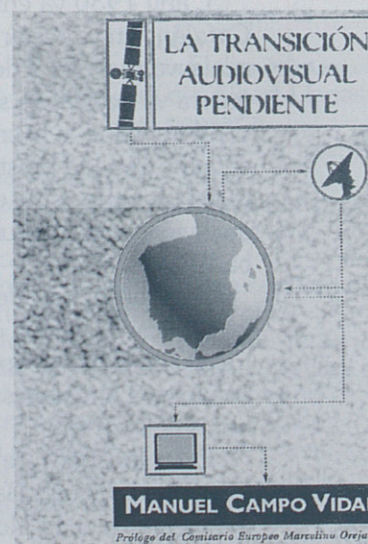

una descripció actualitzada del món de la comunicació de masses en català, encara que sigui en un àmbit com el de les revistes, reduït però força influent.

La transició audiovisual pendiente

Manuel CAMPO VIDAL
Ediciones B
Barcelona, 1996
173 pàgines

El conegut periodista Manuel Campo Vidal, actual vicepresident d'Antena 3 Televisión, parla en el seu darrer llibre dels desafiaments que comporta per a l'Estat espanyol la nova revolució que, a nivell planetari, està tenint lloc en el terreny de les comunicacions audiovisuals. Gran coneixedor de la matèria, l'autor del llibre analitza, entre d'altres qüestions, quines són les característiques de les noves tecnologies i les possibilitats de la televisió per

cable i interactiva. Campo Vidal també fa un repàs de les empreses que controlen el mercat audiovisual mundial, i dedica l'última part de l'obra a suggerir la necessitat de crear una o múltiples multinacionals audiovisuals hispanes.

Si parlessin...

Un exemplar de diari que arriba a una biblioteca té un ritme de vida molt diferent al de qualsevol altre diari que vagi a parar a qualsevol altre lloc. El viatge al seu destí és curt, directe i definitiu. Per la seva naturalesa social i pública, complirà l'objectiu de ser llegit per un gran nombre de persones de totes les edats, sexes i classes socials que, a més a més, quan estigui a les seves mans, no faran altra cosa que llegir-ne les pàgines. Per la varietat de públic, quasi es pot garantir que entre tothom es llegiran totes les seccions. Quan una persona acabi de llegir, hi haurà algú altre que tornarà a fixar la mirada a les seves pàgines, passant-les molt suament, per mimetisme, com si es tractés d'un llibre, i sense fer soroll, per no trencar el silenci del local. Entre mirada i mirada, ocuparà el seu lloc, exhibint-se al costat dels altres diaris, esperant ser dels escollits. No li caldrà passejar-se pel carrer sota el braç de ningú, ni esperar que el treguin d'una cartereta per compartir taula amb un cafè o seient en un transport públic, ni estar pendent de ser el primer de la pila al quiosc de la cantonada o compartir protagonisme amb el televisor. En una biblioteca és el protagonista exclusiu del dia, i fins i tot la seva curta però intensa vida pot allargar-se, passant a segona fila al costat dels diaris de la setmana.

Motivacions variades

El públic lector de premsa diària a les biblioteques és molt heterogeni, però el denominador comú és la seva intencionalitat a l'hora de llegir el diari i que ho facin silenciosament. Normalment, persones que acudeixen a les biblioteques per al

servei de consulta o préstec de llibres aprofiten l'ocasió per fullejar els diaris del dia. Independentment de si compren o no un diari concret habitualment, fan lectures ràpides dels mitjans que troben a les sales de lectura buscant l'equilibri i complementarietat de la informació.

Un públic significatiu són els estudiants, tant homes com dones, que utilitzen aquests centres per poder estudiar i preparar treballs, i que llegeixen els diaris com a parèntesi o excusa durant el temps dedicat a l'estudi.

També hi ha un altre sector de públic, els aturats i aturades, habituals per l'accés gratuït a la informació diària i general que garanteix la pròpia formació i reciclatge. El dia de la setmana de més assistència és el dilluns, per consultar les demandes del diaris dels diumenges, amb l'esperança de trobar feina.

Ministres catalans a Madrid. De Ferran VII a José María Aznar

Josep Maria AINAUD DE LASARTE
Planeta
Barcelona, 1996
288 pàgines

L'erudició de l'historiador Josep Maria Ainaud de Lasarte sembla no tenir límits. Hi ha pocs homes que puguin parlar amb tant de criteri i coneixement sobre qualsevol aspecte relacionat amb la història de Catalunya. El seu darrer llibre torna a confirmar aquesta ben guanyada fama. Ainaud de Lasarte ha dut a terme una sistemàtica feina de documentació per oferir-nos un retrat, històricament fidel, dels

Ministres catalans a Madrid

De Ferran VII a José María Aznar

JOSEP MARIA
AINAUD DE LASARTE

PLANETA

diversos ministres catalans que han format part de governs espanyols al llarg dels dos darrers segles, des del regnat de Ferran VII fins als nostres dies. El llibre conté perfils biogràfics dels polítics.

La comunicación política

Universidad de Vigo
Diputación de Pontevedra
Vigo, 1996
171 pàgines

Cada any, abans de començar el curs acadèmic, la Facultat de Ciències Socials de la Universitat de Vigo celebra les anomenades Jornades de Comunicació, un fòrum de debat on diversos especialistes en la matèria discuteixen i analitzen davant dels alumnes algun aspecte concret del món de la comunicació. El mes d'octubre passat aquestes jornades van estar dedicades al tema de la comunicació política, i ara es publica el llibre amb el contingut de les diverses ponències que es

van realitzar. L'ús i abús de la comunicació política, el comentari periodístic en les tertulies radiofòniques o la comunicació política en el sistema democràtic són alguns dels temes tractats.

Però qui de veritat gaudeix d'aquest servei són les persones de la tercera edat, homes jubilats per als quals acudir cada tarda o algunes tardes a la setmana a la biblioteca pública més propera suposa una activitat important. Per a aquest sector de públic majoritari està justificadíssim l'accés gratuït a la premsa, ja que si no fos així no podrien suportar la despesa econòmica diària, amb la qual cosa perdrien el dret a estar informats. Les motivacions dels jubilats són molt diverses. No volen deixar d'estar informats per la premsa, ja que consideren que no és la mateixa informació que els pot arribar a través de la televisió. A les biblioteques populars de Barcelona, per exemple, poden escollir entre quatre diaris, els quatre de més tirada, i fullejar-los, aturant-se a la informació que més interessa, encara que de vegades, si hi ha molta gent, s'han de esperar, perquè només hi ha un exemplar de cada. Alguns prefereixen llegir a les biblioteques per sortir de casa, bé per la solitud, o bé per l'excés de companyia i la necessitat de tranquil·litat. El que és segur és que a les biblioteques troben la mida justa de companyia anònima i silenciosa. En cap cas no volen sumar la inactivitat laboral a la inactivitat informativa i cultural, i menys quan tenen serveis al seu abast.

Perspectiva de canvi

La biblioteca pública, com a centre local d'informació que facilita tot tipus de coneixement i informació al públic, és l'únic espai on tothom pot accedir a la lectura de la premsa diària lliurement.

A Catalunya tenim un total de 876 biblioteques públiques, entre les de la Generalitat de Catalunya, Diputacions, ajuntaments, universitats, entitats i institucions. Des de fa dos anys s'hi estan portant a terme canvis importants de reestructuració, arran de la nova llei sobre biblioteques, per bé que el nou reglament encara no ha sortit a la llum. Amb la nova llei és d'esperar que s'ordini el complicat panorama de les biblioteques públiques.

Existeixen dues grans xarxes. D'una banda, la que depèn de la Generalitat, que ara per ara té 130 biblioteques a Catalunya, actualment sota un pla d'urgència, que fa especial èmfasi en el foment de les biblioteques públiques comarcals. D'altra banda, la de la Diputació de Barcelona, amb 115 biblioteques populars a la província de Barcelona, en col·laboració amb els Ajuntaments, que cedeixen els locals. Aquesta xarxa també es troba sota un pla d'actuació, a conseqüència dels canvis que comporta la nova llei ●

Centre Internacional de Premsa de Barcelona

VIè Seminari sobre l'Estat d'Europa

La celebració del Seminari sobre l'estat d'Europa és una de les activitats estables que sobresurt de la programació anual del Centre Internacional de Premsa de Barcelona (CIPB), la qual permet reunir a periodistes i professionals interessats en conèixer de prop el procés de construcció europea. En aquesta ocasió el Seminari centrà els seus debats entorn de la Conferència Intergovernamental i la unió monetària, temes que es desenvoluparen a través de les dues ponències centrals que foren presentades pels funcionaris de la Comissió Europea Francisco Fonseca i Elena Flores.

Enguany el Seminari, que és organitzat pel CIPB i per l'Associació de Periodistes Europeus, tingué lloc el 5 de juliol i comptà també amb la participació de Pasqual Maragall (president del Comitè de les Regions d'Europa), Carles Ferrer Salat (president del Consell Econòmic i Social d'Europa) i Antoni Negre (president d'Eurocambres).

El programa de la Jornada es completà amb dues taules rodones. La primera, celebrada al matí, comptà amb les intervencions de l'eurodiputada Concepció Ferrer i del, fins feia uns dies, president del Consell Català del Moviment Europeu, Francesc Homs. En l'altra, que serví de cloenda al Seminari, hi prengueren part Josep Verde Aldea i Antoni Gutiérrez (vicepresidents del Parlament Europeu) i José Javier Pomés (eurodiputat).

La representació a Barcelona de la Comissió Europea i l'Oficina a Espanya del Parlament Europeu patrocinaren aquest VIè Seminari que comptà amb el suport del Consell Català del Moviment Europeu, del Ministerio de la Presidencia i del Patronat Català Pro Europa. Miquel Argimon (Comissió Europea), Carles Gasòliba (Patronat Català Pro Europa) i Carles Sentís (CIPB) varen obrir les sessions del Seminari ●

La vida de un periodista

Ben BRADLEE
El País-Aguilar
Madrid, 1996
590 pàgines

El nord-americà Ben Bradlee passarà a la història per ser l'home que dirigia el diari *The Washington Post* quan aquest rotatiu va revelar la trama del Watergate, un escàndol polític que obligà Richard Nixon a dimitir del seu càrrec de president dels Estats Units el mes d'agost del 1974. Ja retirat de la professió, i després d'una intensa vida dedicada plenament al periodisme, Bradlee ha publicat, als seus 75 anys, unes sucoses i apassionants memòries que es lleixen amb delit. Al llarg de les

pàgines d'aquest llibre, Bradlee no ens parla únicament del Watergate, sinó també de l'amistat que va mantenir amb John Fitzgerald Kennedy (van ser veïns a Washington) i dels principals esdeveniments de la recent història nord-americana, dels quals ha estat un testimoni privilegiat.

Como una gota

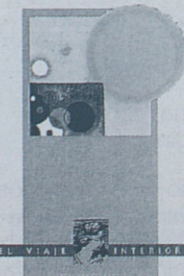
Maruja TORRES
El País-Aguilar
Madrid, 1996
280 pàgines

La barcelonina Maruja Torres és una de les periodistes més llegides i apreciades pels lectors espanyols. La qualitat dels seus articles periodístics, escrits amb un estil que pot agradar més o menys, però absolutament inconfusible, i la ironia implacable que caracteritza la seva personalitat han fet que siguin molts els lectors que segueixen amb fidelitat els seus escrits. *Como una gota* és una antologia de textos periodístics que van ser publicats al diari *El País* i en els quals Maruja Torres

MARUJA TORRES

Como una gota

La vida alrededor,
la vida desde dentro

expressa la seva opinió sobre diversos aspectes d'actualitat. Un conjunt d'articles escrits amb la sinceritat que caracteritza l'autora, i que ens proporcionen una òptica diferent, i no menys valuosa, dels vicis i virtuts de la nostra societat.

Jornada precongressual amb el suport del Banc de Sabadell

Herbert I. Schiller es pronuncia en relació als interessos que es mouen entorn d'Internet

El sociòleg i filòsof nord-americà Herbert I. Schiller va presidir el 14 de juny, al Col·legi de Periodistes, una nova jornada precongressual en el context del que serà el III Congrés de Periodistes Catalans. En aquesta ocasió, el tema objecte de debat fou la xarxa Internet. Schiller, en el decurs de la seva intervenció d'obertura de la jornada —la qual comptà amb el suport del Banc de Sabadell—, va assegurar que des del seu punt de vista, Internet no suposa cap revolució, pel fet que no veia que modifiqués les característiques del capitalisme. I afegí: "En qualsevol cas, el que fa Internet és usar una poderosa tecnologia per mantenir el mateix sistema econòmic en el qual ens trobem immersos".

En un altre moment de la seva intervenció, responent a la qüestió que emmarcava la jornada, va dir que el control sobre Internet dependrà, com passa amb d'altres tecnologies, dels mateixos ciutadans. "Són ells", assegurà, "els que han d'entendre què és el que volen i decidir com han de defensar-ho". Això no obstant, el sociòleg i filòsof nord-americà advertí dels interessos que planen sobre la indústria de l'oci, que "cada vegada es troba més concentrada i en mans d'un reduït nombre de grups internacionals". Segons va afirmar, en un futur no massa llunyà assistirem a la creixent importància de l'àmbit cultural per damunt dels àmbits econòmics i polítics, i va acabar reivindicant la necessitat d'estudiar en profunditat l'abast i la transcendència dels processos de producció cultural.

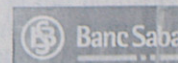
La intervenció del doctor Schiller donà pas a una taula rodona en què van prendre part Antoni Esteve (Lavínia), Vicent Partal (Partal, Maresma i associats), Alfons Comella (ESADE) i Mario Santinoli (director tècnic d'*El Periódico*), i que va moderar Lluís Reales.

El sociòleg i filòsof H.I. Schiller és un dels més prestigiosos investigadors nord-americans de la indústria de la comunicació.

III Congrés de Periodistes Catalans Sessions pre-congressuals

Barcelona, 14 de juny de 1996

Amb el suport de:

Col·legi de Periodistes
Catalunya

Té publicats diversos estudis, entre els quals destaca el de recent aparició *Aviso para navegantes*. El director d'Innovació Tecnològica del Banc de Sabadell, Jordi Ustrell, va tenir cura de la presentació del doctor Schiller a l'auditori que omplia la sala d'actes del Col·legi de Periodistes de Catalunya ●

Organitzats per l'ACL

Cursos de formació en comunicació local

L'Agència de Comunicació Local (ACL), entitat creada per la Diputació de Barcelona per tal d'ajudar a la promoció de la comunicació local, va realitzar entre els dies 4 i 17 de juny els primers cursos de formació en comunicació Ona '96. L'objectiu

Maria Aurèlia Capmany. Un retrat.

Pilar AYMERICH i Marta PESSARRODONA
Institut Català de la Dona /
Generalitat de Catalunya
Barcelona, 1996
109 pàgines

Quan ja han passat gairebé cinc anys des de la seva mort, la presència de Maria Aurèlia Capmany, escriptora i activista cultural —com molt encertadament la defineix Josep Maria Huertas—, continua encara molt viva entre tots nosaltres. La fotografia Pilar Aymerich i l'escriptora Marta Pessarrodona li han volgut retre un més que merescut homenatge dedicant-li un llibre

que fa un repàs fotogràfic de la seva existència i ofereix alguns dels trets més significatius de la seva producció i de la seva rica personalitat. Es tracta d'una obra feta amb el cor per dues dones que van tenir el privilegi de conèixer personalment la Maria Aurèlia.

Barcelona contemporània 1859-1999

Diversos autors
Diputació de Barcelona /
Centre de Cultura Contemporània
Barcelona, 1996
275 pàgines

Aquest acurat catàleg recull les línies mestres o aspectes més importants de l'exposició del mateix nom exhibida al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona. Diversos autors, tots ells bons coneixedors de la història de la ciutat, participen en aquest llarg recorregut que ens permet descobrir, pas a pas, la profunda transformació de la ciutat al llarg del darrer segle i mig. Un material gràfic adequat

agombla els textos, proporcionant-nos una visió global de conjunt. El resultat és una atenta mirada a l'evolució de Barcelona que subratlla molt especialment els canvis urbanístics que han modificat radicalment la fisonomia d'aquesta gran metròpoli mediterrània.

del programa, segons destacà el director de l'ACL, Joan Manuel Domínguez, és "crear un cert input d'inquietud i de reflexió dins un món que es presenta interactiu, confús i insolidari davant les noves formes de comunicar-se".

L'ACL fou creada el 21 de novembre de 1994 per gestionar els serveis del Consorci de Comunicació Local, organisme constituït per la Diputació de Barcelona, la Mancomunitat de Municipis de l'Àrea Metropolitana de Barcelona i l'Associació d'Emissores Municipals de Catalunya (EMUC). Des de la seva fundació, un dels primers objectius de l'ACL ha estat la formació.

La sessió inaugural del Programa de Formació Ona'96 es va celebrar el dia 4 de juny, sota la presidència de Manuel Royes (president de la Diputació de Barcelona), de Joan Vich (president de l'EMUC), i del nou director general de Telecomunicacions del Ministerio de Fomento, Valentín Sanz, que havia accedit al càrrec feia ben poques hores.

Els dos primers cursos d'Ona'96, l'assistència als quals era totalment gratuïta, van anar dirigits, respectivament, a alcaldes i regidors (dies 5, 6 i 7 de juny) i a directors d'emissores municipals (dies 11, 12 i 13 de juny). Hi participaren com a ponents l'exministre Joan Majó, el jurista Joan Recasens, el degà de la Facultat de Bellaterra Emili Prado i els professors universitaris Miquel de Moragas, Rosa Franquet, Juanjo Perona, Armand Balsebre i Montserrat Bonet.

Van ser especialment interessants, per aclaridores, les explicacions fetes pels experts en telecomunicacions Antoni Díaz Borja, Antoni Díaz i Tomàs Cid sobre les noves tecnologies en comunicació. En els curs d'una de les sessions es va mostrar un interessant vídeo promocional de l'experiència interactiva de Time Warner a Orlando (EUA). Altres participants en els cursos foren els periodistes Antoni Esteve, Quico Triola, Josep Cabayol, Josep M. Martí i Josep Vilà, així com el representant de la SGAE a Catalunya, Ramon Muntaner.

Una taula rodona, amb la representació de totes les forces polítiques parlamentàries catalanes i moderada per Josep Cuní, va cloure el dilluns 17 de juny la primera etapa del Programa de Formació Ona'96. Hi van ser presents Jordi Portabella (ERC), Julio Ariza (PP), Josep Montilla (PSC), Eugeni Pérez-Moreno (UDC), Francesc Codina (CDC) i Manuel Martínez (IC-EV). Tots els participants varen mostrar el seu convenciment que calia arbitrar mesures afavoridores de la comunicació local, encara que es va ser crític amb les actuals regulacions tant en ràdio local com en TV.

El programa Ona'96 compta amb la col·laboració de la Facultat de Ciències de la Informació de la Universitat Autònoma de Barcelona i del Centre Internacional de Premsa de Barcelona ●

El president de l'EMUC, Joan Vich, el president de la Diputació de Barcelona, Manuel Royes, el director general de Telecomunicacions, Valentín Sanz, i el director general de l'ACL, J.M. Domínguez, en el primer seminari de formació en temes de comunicació local.

Assemblea General ordinària del Col·legi

El 28 de juny al matí es va celebrar al Col·legi de Periodistes l'Assemblea General Ordinària, on la junta de govern va llegir l'informe corresponent al primer semestre i el gerent va presentar el balanç i el compte d'ingressos i despeses, consolidat a 31 de desembre de 1995, així com la liquidació del pressupost. Tots dos punts van ser aprovats per unanimitat. En l'informe de la junta va destacar el relatiu a la preparació del Tercer Congrés de Periodistes Catalans i el de la comissió de seguiment del Codi Deontològic, i pel que fa al balanç econòmic i el compte d'exploració, els resultats presentats són, en conjunt, positius, amb una clara obtenció de beneficis destinats a eixugar les inversions compromeses ●

Els Papers de Salamanca

Història d'un botí de guerra

Joaquim Ferrer
Josep M. Figueres
Josep M. Sans i Travé

Llibres de l'Índex

premsa catalana i espanyola, mentre que Josep Maria Sans i Travé analitza les negociacions que la Generalitat ha dut a terme, des de la reinstauració de la democràcia a Espanya, per aconseguir els arxius.

Els papers de Salamanca

Història d'un botí de guerra
Joaquim FERRER, Josep M. FIGUERES i Josep M. SANS i TRAVE

Llibres de l'Índex
Barcelona, 1996
213 pàgines

Aquest interessant llibre fa una exhaustiva anàlisi dels diversos aspectes d'aquesta disputa històrica encara inacabada. Amb un pròleg de l'historiador Josep Benet, el llibre es divideix en tres capítols independents. Joaquim Ferrer repassa les diverses iniciatives parlamentàries efectuades per a la devolució dels papers, Josep Maria Figueres constata la viva polèmica que aquesta qüestió ha generat en la

Aviso para navegantes

HERBERT I. SCHILLER

l'èpica

Barcelona, 1996

103 pàgines

Són moltes les persones que han glorificat a Internet i a d'altres sistemes propis de les autopistes de la informació per les seves possibilitats a l'hora d'intercanviar dades i opinions. El filòsof i sociòleg nord-americà Herbert I. Schiller no té una visió tan optimista al respecte. En el seu darrer llibre deixa clar el seu punt de vista: les capacitats de l'Internet són gairebé il·limitades sempre que se'n faci un ús positiu i existeixi una autèntica pluralitat d'opinions. Schiller també

Aviso para navegantes

Herbert I. Schiller

l'èpica

Barcelona, 1996

103 pàgines

analitza com als Estats Units s'està afavorint el desenvolupament de les més avançades tecnologies de la comunicació en benefici de les grans empreses. El resultat és que la majoria dels ciutadans resten indefensos davant els interessos particulars d'una poderosa minoria.

RADIOGRAFIA DE LA PROFESSIÓ

Edat	<25	35	45	55	65	75	85	>85	Total
Col·legi de Periodistes de Catalunya. Dades Globals									
Dones	4	331	225	72	19	4	—	1—	656
Homes	3	504	673	306	110	41	3	—	1.640
Total actius	7	835	898	378	129	45	3	1—	2.296
Dones	22	254	70	10	4	1	—	—	361
Homes	6	168	83	25	13	3	1	—	299
Total numeraris	28	422	153	35	17	4	1	—	660
Dones	—	—	—	1	1	8	1	—	11
Homes	—	—	—	—	13	55	35	9	112
Total jubilats	—	—	—	1	14	63	36	9	123
Total col·legiats a Catalunya									
l' 1-7-96	36	1.257	1.051	414	160	112	40	10	3.079

Demarcació de Barcelona

Dones	4	258	195	69	19	3	—	—	548
Homes	2	389	562	281	95	39	3	—	1.371
Total Actius	6	647	757	350	114	42	3	—	1.919
Dones	19	246	67	9	3	1	—	—	345
Homes	5	161	75	22	11	3	1	—	278
Total Numeraris	24	407	142	31	14	4	1	—	623
Dones	—	—	—	1	1	8	—	—	10
Homes	—	—	—	—	13	46	35	9	103
Total Jubilats	—	—	—	1	14	54	35	9	113
Total col·legiats Barcelona									
l' 1-7-96	30	1.054	899	382	142	100	39	9	2.655

Els mass media: nou fòrum polític o destrucció de l'opinió pública?

Alain TOURAINE

Centre d' Investigació de la Comunicació
Barcelona, 1996
38 pàgines

Amb motiu del lliurament dels VII Premis a la Investigació sobre la Comunicació de Masses que cada any atorga el Centre d' Investigació de la Comunicació, el prestigiós pensador i sociòleg francès Alain Touraine va pronunciar una interessant conferència titulada "Els mass media: nou fòrum polític o destrucció de l'opinió pública?". En aquest text, Touraine reflexiona, entre d'altres

CENTRE D'INVESTIGACIÓ DE LA COMUNICACIÓ

ELS MASS MEDIA: NOU FÒRUM POLÍTIC O DESTRUCCIÓ DE L'OPINIÓ PÚBLICA?

Alain Touraine

Conferència
amb motiu del lliurament dels
VII PREMIS A LA INVESTIGACIÓ SOBRE
COMUNICACIÓ DE MASSES

Generalitat de Catalunya

qüestions, sobre la importància que tenen els mitjans de comunicació en la reconstrucció de la democràcia i el perill que presenten per a l'opinió pública dels ciutadans. El sociòleg també proposa una altra idea: l'estreta relació entre els agents polítics i socials i el paper dels mitjans de comunicació en el procés de dessocialització de la cultura.

Edat	>25	35	45	55	65	75	85	<85	Total
Demarcació de Tarragona									
Dones	—	15	6	—	—	—	—	1—	22
Homes	—	34	41	11	7	2	—	—	95
Total Actius	—	49	47	11	7	2	—	1—	117
Dones	2	3	2	—	1	—	—	—	8
Homes	—	5	4	3	2	—	—	—	14
Total Numeraris	2	8	6	3	3	—	—	—	22
Homes	—	—	—	—	—	7	—	—	7
Total Jubilats	—	—	—	—	—	7	—	—	7

Total col·legiats Tarragona

l' 1-7-96	2	57	53	14	10	9	—	1—	146
-----------	---	----	----	----	----	---	---	----	-----

Demarcació de Lleida

Dones	—	22	5	1	—	—	—	—	28
Homes	—	22	20	5	1	—	—	—	48
Total Actius	—	44	25	6	1	—	—	—	76
Dones	—	2	—	—	—	—	—	—	2
Homes	1	—	1	—	—	—	—	—	2
Total Numeraris	1	2	1	—	—	—	—	—	4
Homes	—	—	—	—	—	1	—	—	1
Total Jubilats	—	—	—	—	—	1	—	—	1

Total col·legiats Lleida

l' 1-7-96	1	46	26	6	1	1	—	—	81
-----------	---	----	----	---	---	---	---	---	----

Demarcació de Girona

Dones	—	36	19	2	—	1	—	—	58
Homes	1	59	50	9	7	—	—	—	126
Total Actius	1	95	69	11	7	1	—	—	184
Dones	1	3	1	1	—	—	—	—	6
Homes	—	2	3	—	—	—	—	—	5
Total Numeraris	1	5	4	1	—	—	—	—	11
Dones	—	—	—	—	—	—	1	—	1
Homes	—	—	—	—	—	1	—	—	1
Total Jubilats	—	—	—	—	—	1	1	—	2

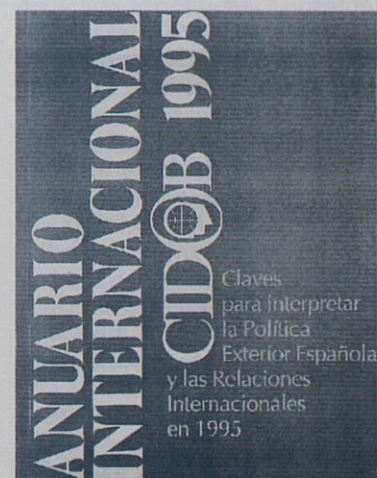
Total col·legiats Girona

l' 1-7-96	2	100	73	12	7	2	1	—	197
-----------	---	-----	----	----	---	---	---	---	-----

Anuario Internacional CIDOB 1995

FUNDACIÓ CIDOB
Barcelona, 1996
629 pàgines

La setena edició de l'Anuari del CIDOB conté una molt interessant selecció d'articles sobre l'evolució del sistema internacional al llarg de l'any 1995. Destacats experts analitzen qüestions com les relacions exteriors de l'Estat espanyol, el procés de pau a l'antiga Iugoslàvia, la possible adhesió a la CEE dels països de l'Europa Central i Oriental o la celebració del 50è aniversari de l'Organització de les Nacions Unides. L'anuari també conté un extens apartat especial

dedicat a la situació actual i futura evolució dels països de l'àrea mediterrània. Qüestions com les relacions d'Europa amb el món àrab, el fort impuls del moviment fonamentalistes islàmics o el procés de pau a l'Orient Mitjà són tractades amb rigor i profunditat.